නිර්මාණ Nirmana

අපටත් අවුරුදු

එරබදු නොවේ ඩැපඩිල් මල් පිබිදෙන වා
කොහා නොවේ සුදු පරවියො ඉගිලෙන වා
කැවිලි පෙවිලි හැම ගේකම සැක සෙන වා
සිංහල අවුරුද්ද ලන්ඩනයට එන වා

නොනගතයට පන්සල් යමු පිං පුරමු
නැකතට නාමු නැකතට හිසතෙල් ගාමු
නැකතට පිසුණු කිරිබත්වල රස විඳිමු
නැතට වැඩකරමු එකමුතු වී ඉඳිමු

අපේකමට අප හැම දෙන එකතු වෙලා
අවුරුදු දිනයෙ සංතෝෂය දෙගුණ කළා
අප අගයන හැඩ වැඩ රුව පෙන්නා ලා
ලස්සන නංගියෙක් අවුරුදු කුමරි වෙලා

ලක්දිව සැවොම සමරණ විට අවු රුද්ද
යන්නට බැරි නිසා හිත තුළ දුක නැද්ද
රබන් හඬට මුසුකර කවිවල සද්ද
ලන්ඩන් වලදි සමරමු අපි අවු රුද්ද!

♦ **කුමාරි විජේරත්න**
Hounslow Middx UK

කෝ ඒ අවුරුද්ද?

ගහ කොළ මල් පලින් බරවෙන අවුරුද්ද
මේෂ රැසට හිරු පිවිසෙන අවුරුද්ද
අටු කොටු පිරී ගම සරුවන අවුරුද්ද
අපගේ මී මුතුන් සැනසුණ අවුරුද්ද

නවසඳ බලා හිත සැනසුව අවුරුද්ද
සුදුවැලි දමා ගෙමිදුල සැදූ අවුරුද්ද
ගෙයි දොර ජනෙල් ලස්සන කළ අවුරුද්ද
මුළු ගම මහුල් ගෙදරක් වුණු අවුරුද්ද

නොනගතයට පන්සලට ගිය අවුරුද්ද
ඔන්චිලි රබන් පද පැතිරුණු අවුරුද්ද
අතිරස කැවුම් මී මොද සැදූ අවුරුද්ද
නැකතට උයා කිරිබත් කෑ අවුරුද්ද

කදමළු බැඳන් නැගම් ගිය අවුරුද්ද
බුලත් හුරුළු දී සෙත් පැතූ අවුරුද්ද
වසරක බේද සමනය කළ අවුරුද්ද
කොවුලා අහනවා කෝ අවුරුදු නැද්ද?

යුදබිය දුක් ගින්න බඩුමිළ ඉහළ නැග
වැඩි දෙන කඳුළු බොයි අවුරුදු තිබෙන වග
දැනුනත් සතුට සාමය දැන් නොමැත ළඟ
සුනසුම පතමු නව හිරු රැස් වැටෙන මග

♦ **ප්‍රේමා සුරවීර රූපසිංහ**
උඩහමුල්ල නුගේගොඩ Sri Lanka

නිහඬ ගමනක්

වළාකුළු කඳු අතර බොඳවී
හිරු දියෙන් දියවී ගලයි
කඳු පොකුරු මත
මුලසුනක වැඩ
අන්න සිරිපා කඳු පෙනෙයි

සාදු සිරිපා වන්දනාවක
දනන් හා උරෙනුර ගැටී
මගේ පා හා නුඹේ පා යුග
පියෙන් පිය ඉහළට නගී

ගතේ සීතල මඩිනු නොහැකිව
ගැහි ගැහී සිටි වෙලාවේ
දුරින් හිඳ උණුසුම ලබා දුනි
දන්නෙ නුඹ එය පමාවී

මගේ අත ගැවුණු වෙලාවේ
නොසතුටක නෙත නැවිලා
පුංචි සමනල් පියාපත් සිත
කැඩී විසිරිණ පාවෙලා

බැලූ බැලූ අත ලා නිලෙන් යුතු
නිහඬඩ නිල් මිටියාවතේ
නුඹේ සිත සැදූ නිහඬ ගීතය
කඳු පොකුරු තුළ සැඟවෙතේ

රැයක පාළුව මකනු රිසි සඳ
ගිනි කොණෙන් මතු වී පෙනේ
මගේ සිතිවිලි රැගත් පොඩි තරු
දිළි දිළී නිවෙමින් තියේ

අළුත් හැඟුමන්
පොදි බැඳන් තරු
මතුව එන්නට වෙර දරයි
අළුත් ඇසකින් බලනු මා දෙස
අද පටන් ලෝකෙම අපෙයි

♦ **මහින්ද ප්‍රසාද් මස්ඉඹුල**
ගොඩකවෙල Sri Lanka

අපේ පාඨකයින් වෙතටයි
ලෝකය පුරා විසිරී සිටින ඔබ ඉතා උනන්දුවෙන් එවන නිර්මාණ ඉතා අගේ කොට සලකමු. කවි, කතා හෝ රසවත් සිදුවීම් කෙටියෙන් ලියා එවන්න. ඉඩ ඇති පරිදි ඒ නිර්මාණ පළකරන්නෙමු.

ඔහු කවුද?

අවසන් වරටත්
යොමන්න දෙනුවන්
නොනිදන නින්දේ
සැතපෙන ඔහු දෙස

වැසිලා තිබුණත්
ඇස් දෙක ගැඹුරක
තිබු වග කියාවි
වල ගැසූ කම්මුල්

කලු වී ගොස් ඇති
මුහුණේ සලකුණු
කියැවිය හැකි වෙද
ඔහුව නැළුවත්

දැඩි හකු පාඩා
සමෙන් වැසී ගත්
අනුභව කර ඇත
ජීවිතයේ දුක්

නළලේ හරහට
නැහැ මුල දිගතට
ඇඳුණු ඉරි කියයි
ජීවිතයක බර

සිතින් හදවතින්
ඔහු දුක්විඳි බව
කෘශවී ගිය කය
පවසයි නිසැකින්

විවර කරන්නට බැරි සිත කාගේ
සදහට නැවතුණු හදවත වේගේ
රකිමින් සිටිනා මුනිවත මේගේ
සැතපෙන මිනිසා පියාය නුඹගේ

♦ **සුනිල් පෙරේරා**
Skegness Lincs UK

මගේ අවුරුදු

මගෙ අවුරුද්ද දුදනන් දුරුවන දාය
මගෙ අවුරුද්ද සතුරන් පරදන දාය
මගෙ අවුරුද්ද මිතුරන් වැඩිවන දාය
මගෙ අවුරුද්ද වැසියන් තුටුවන දාය

මගෙ අවුරුද්ද බඩුමිල අඩුවන දාය
මගෙ අවුරුද්ද පඩිපත වැඩිවන දාය
මගෙ අවුරුද්ද නිපැයුම් වැඩිවන දාය
මගෙ අවුරුද්ද දන සුවපත් වන දාය

මගෙ අවුරුද්ද අතමිට සරුවන දාය
මගෙ අවුරුද්ද ගොවියා රජවන දාය
මගෙ අවුරුද්ද දැය නිදහස් වන දාය
මගෙ අවුරුද්ද රට නිදහස් වන දාය

මගෙ අවුරුද්ද කැවුමක් බැදෙනා දාය
මගෙ අවුරුද්ද කොකිසක් හැදෙනා දාය
මගෙ අවුරුද්ද බුලතක් අත දෙන දාය
මගෙ අවුරුද්ද රට කිරිබත් කන දාය

♦ **ලක්මාල් නානායක්කාර**
මතුගම Sri Lanka

සක් සඳ අමතයි

මසකට වරක් කවි හසුනක් ලැබු ණාම
සතුටකි හිතට ලෙස ඉහමල් පිපු ණාම
ආගිය ගමන් වතගොත දැනගත් තාම
සිහිනෙන් පවා සිපගම් හැම පෝ දාම

ගණඳුර මකා දැන් දහවල වැඩි වෙනවා
ඔර්ලෝසුවද පැයකින් වෙනසක් වෙනවා
සීතල මකා මුදු හිරු රැස් පැතිරෙනවා
ළඟ එන සරත් සමයට දැන් සැර සෙනවා

හිම සළු උනා විලිබිය නැතිකර දමන
ලන්ඩන් පුරය මවනා නෙක නෙක දසුන
ඇස ගැසුනහොත් සාවුන් හට මෙහි නිදන
නපුරක් වේවිදැයි බිය සැක හට ගැනිණ

සිංහල අළුත් අවුරුද්දත් ළඟම එතේ
එරබදු මලින් තුරු බරවෙයි රතට රතේ
නව සඳ බැලීමක් ගැන ඇත නැකැත් ලිතේ
ඉපැරණි සිරිත් දැන් කාටත් මතක නැතේ

නව සඳ පරණ සඳ බලමින් අවු රුද්දේ
වැඩ අරඹන්න අනුභව ගනුදෙනු මැද්දේ
අවුරුදු කොහා හඬලන විට ඉඳි බැද්දේ
වාරම් සමග ඔන්චිලි ඉහළට පැද්දේ

සිරිලක පුරාවට සාමය පතමින් නේ
හිරු දහවලට සඳු රෑකල පායන් නේ
සිටිනා සටන් බිම රුපු බල බිඳිමින් නේ
සෙබළුන් නිසයි පායන අප බැබලෙන් නේ

♦ **මේජර් වී. බී. කරුණාරත්න**
Oxford UK

ආදරයේ කඳුළු බිංදු

කඳුළු වලින් දුක කියන්න මගෙ ඇස් දෙක ඉඩ දෙන් නෑ
ආදරයෙන් සිනහවෙන්න මගෙ තොල්පෙති සැලෙන්නෙ නෑ
උදයෙ පිපුණු මලක් වගේ ඔබේ සුවඳ හමන්නෙ නෑ
ඔබම තරම් මට දුක දුන් කෙනෙක් මෙළොව මම දැක නෑ

ගංගාවක ජල කඳ නම් බැස යන්නේ පහළට මයි
ආදරයේ සුන්දර බව හැඳින ගත්තෙ ඔබගෙන් මයි
සිතුම් පැතුම් එක් තැන් කළ දෙවොළ කඩා දැම්මෙ ඔබයි
ඔබේ සැපත ගැන සිතුවත් මට හිමිවූයේ දුක මයි

සුවඳ හමන සමන් මලක පෙති ගිලිහී වැටුණු දිනක
භවයෙන් භවයක පැතුමන් මිලිනවූ අනන්ත යක
පැමිණිය දුක් පැණි රස බව මා දැනගත්තේ කෙදි නක
එදින පටන් මා විඳි දුක් අමතක නෑ කිසිම දිනක

වසන්තයේ මල් පිපිලා ගස් වැල් සුවඳවත් වෙලා
කෝකිලයෝ ගීත ගයති අවුරුදු ළඟ එයි කියලා
හිතේ දුකට මා හැඩුවත් නැත සැනසීමක් ලැබිලා
සීත හිමෙත් වසන්තයෙත් නැත වෙනසක් මට දැනිලා

♦ **ආරියසේන බ්‍රාහ්මණගේ**
Stockholm - Sweden

බාලේ යෙහෙළියට

නෙත අග කැල්ම දහකාරී සිනහ වක
සි ත සැතපවූ සුන්දර මල් සිහින යක
පොත පත සුදු ගවුම කෙළිලොල් වත මතක
නැ ත හමුවුණේ ඔබ වැනියෙකු වෙන අතක

දු ව පැන ඇවිද ළදැරිය තරුණියක වුණා
මු ව ළඳ බොළඳ අනුරාගී බැල්ම වුණා
රුව සම්පතට රස කවි ගීත ලියැ වුණා
නුව නට පෙනී නොපෙනී ගැහැනියක වුණා

දැ න ගත් දිනේ ඔබ දීගෙක ගිය බවට
වෙන සක් වුණා හද ගැබ නුපුරුදු ලෙසට
ය න එන ගමන් ඉහිකෙරුවත් ඇස ඇසට
දැ න නොසිටියෙමි මා පෙම් කළ බව ඔබට

ද යි වය කළත් සරදම් දිවි මග අරුම
වෙ යි දැයි නොසිතුවෙමි සංකාවක් උරුම
කොයි අත බැලුවත් ඔබෑ මුව හැම තැනම
ඇ යි අප හමුවුණේ වෙන් වන බව දැනම

පිනි පොද වැටෙන තණබිම පය ගැටෙන වද
තනි තරුවකට රෑ යම තනි රකින වද
මිනි බිරියකට නැළැවිලි ගී ගයන වද
තනි වම ඇවිද යන මග තනි දැනෙන වද

ගිම් හානයේ වියැලෙන දළුවක් විලස
නිම් නැති අහසෙ සැඟවෙන මළ හිරු විලස
යම් කෙළවරක ලොව ගෙවනෙමු කල දවස
මම් ඔබ දකිම් තවමත් යෙහෙළිය විලස

♦ **මෛත්‍රී පනාගොඩ**
Sydney - Australia

සෙබළ බිරිඳගේ කවිය

සියළු පිරිපතම වළඳන
මහිමි සඳ දනිම් නුඹ
නොනිදන බව
මේ මුළු රැයම
නුඹේ උරුමය දරණ
මගේ කුස පිරිමදින
ලා සඳේ මඳ අඳුර
කාන්සිය ගෙනෙයි
ම සිත පෙළනා
බියකරුය උඩුබිරුම
ඇතින් ඇසෙන
යුගල යහනේ ඇතිරිල්ල
පොඩි නොවුණ
දුකින් ගතු කියන සඳ
නෙරළු තුරු අගින් හිඳ
මට තනි රකින ඒ සඳ ම
විසල් තල් තුරු හිසින් මතුවී
එනවාද නුඹ හා දොඩන්නට
මගේ පිරිපත ද අරගෙන

වසන්තා කුමාරි දසනායක
මයිලවලාන කිරිඳිවැල
Sri Lanka

සොඳුරුයි ජීවිතය!

පිපුණේ කුසුම අකලට වියැකෙන්න නොවේ
සැලුනේ බඹර තුඩ විස පතුරන්න නොවේ
දිලුණේ තරු කැකුළ රෑ තනිවන්න නොවේ
රැඳුනේ නෙක පැතුම් හද සැඟවෙන්න නොවේ

මුවරද සැනසේද බිඟු කැල හැඩුවාට
සියපත හිනැහේද සිසිවත දුටුවාට
මඳ නල සිරවේද හුයකින් වෙලුවාට
මිහිකත වැළපේද කඳුලක් දුටුවාට

සුවඳ දැනුනාද නෙක මල් පිපුණාට
සරතැස සිඳුනාද සිරිපොද වැටුණාට
සිඳුරැල නැසුනාද ගල්පර නැගුනාට
මහමෙර සැලුනාද සුසුමක් හෙලුවාට

රිදවා ලපළු ලැයවැල් සිඳලන්න එපා
හඬවා මත් බිඟුන් මල් පරවෙන්න එපා
රඳවා ගණ අඳුර තරු ගිලිහෙන්න එපා
සහවා හද සිතැඟි ලොව තනිවෙන්න එපා!

♦ **සන්ධ්‍යානි සේනාරත්න**
London SW15

ආදරණීය අම්මාට!

කොතනින් පටන්ගෙන මොනවා ලියන් නද
ඔබෙ සෙනෙහසට මොනවා සම කරන් නද
යහමග කියා දුන්නේ වෙන කවුරු න්ද
ඔබෙ ඔවදනින් ලොව දිනු දරුවෙක්ය අද

ඇඟ ලේ කිරට හරවා මට පොවා එදා
ලෙඩකදි ළඟ උන්නෙ ඔබ බිඳකුදු නොනිදා
ඔබ කුස නොපිරුණත් මගෙ කුස පිරුණි එදා
භවයෙන් භවය ඔබ වේ මා මවුන් සදා

♦ **ඈන් ප්‍රියාංගනී**
Nicosia Cyprus

සඳක් ඔබ

සඳකි ඔබ
ඈත අහසේ දිදුලන
නීල තාරකාවන්
පිරිවරාගෙන
මහද රිදවන.....

නිරංජලා මනෝහාරි
Nicosia Cyprus

මා සුපෙම්වත් මල !

දැනෙනා සුවඳ ඔබෙ කෝමල කමල වතින්
සිතුනා ගන්න මගෙ තුරුළට මලක් ලෙසින්
හසරැළි නැගෙන විට මුහුණම එළිය වෙමින්
හැඟෙනව සිතට සසරෙහි පෙර හමුවූ ලෙසින්

සීතල ගඟුල සමනල පාමුල ගලනා
සේපාලිකා මල් කුමරිය රැය පිපෙනා
දුම්බර කඳු සිහිල් මීදුම් සළු අඳිනා
ලෙස ඔබෙ වෙතට මගෙ හද තිර ලෙස බැඳුණා

♦ **ආර්. එච්. ඩබ්. කුසුම්සිරි ද සිල්වා**
Nicosia, Cyprus

නැන්දම්මා ගැනයි මේ

නැන්දම්මා හෙවත් බිරිඳගේ හෝ සැමියාගේ මව ගැන ගෙතුණු ජන කවි බොහෝය. ඒවායේ ඇත්තේ බොහෝ විට අගුණම ය. හොඳක් කියන කවි කිසි දිනක ලිය වී නැත. මේ එවැනි එක් ජන කවියකි.

දෙන් නට අතේ ඇති තෙක් මී පැණි වාගේ
උන් දැට හිඟ වුනොත් විසුමක් නැත මේගේ
ගෙං ගෙට ඇවිද විසුමුත් කරගෙන දීගේ
ඉන් නට එපා නිවසක නැන්දම් මාගේ